

Messun saarna - myös kerrattavaksi kotihartaudessa
Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa
4. paastonajan, Laetare (= iloitkaa), sunnuntai, 30.3.2025

Pyhän aihe

Liturginen väri
 Alttarikynttilöitä
 Päivän Psalmi
 Vanhan Testamentin teksti
 Epistolateksti
 Evankeliumi

Elämän leipä

Violetti
 2 alttarikynttilää
 Psalmi 84:6–10, 13 (Luterilaisia Virsiä virsikirjasta s. 403)
 5. Mooseksen kirja 8:2–3
 1. Korinttolaiskirje 10:1–6
 Johannes 6:1–15

Virret

Alkuvirsi	205	Nimeesi kokoon tulleina
Kiitosvirsi		Paastonaikana ei lauleta kiitosvirttä
Saarnavirsi / päivän virsi	187	Armahda, Herra Jumala
Uhrivirsi	712	Nimesi, Herra
Ehtoollisvirret	225, 224	Jeesus luona armopöydän, Oi Jeesus leipä
Päätösvirsi	830	Elämän puu

Kollehtarukous

Kaikkivaltias Jumala! Suo meidän, jotka kärsimme vaivaa syntiemme vuoksi, saada lohdutus sinun yli ymmärryksen käyvästä armostasi. Sinun Poikasi Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta.

Saarnateksti

5. Mooseksen kirja 8:2–3

Saarnan aihe

Elämän Leipä, jonka nyt tunnet

1. Tekstin ja tapahtumien maisema

Edessämme on erämaa. Noin 2 miljoonaa ihmistä oli elänyt erämaassa 40 vuotta. Jumalan valittu kansa, Israel, olisi voinut päästä luvattuun maahan noin kahdessa viikossa (suora reitti olisi ollut noin 320 km; päiväm matka olisi ollut tuolla joukolla noin 15–20 km päivässä). Mutta kansa napisi Elävää Jumalaa vastaan, oli epäuskoinen ja sen rangaistuksena yksi kokonainen sukupolvi kuoli erämaahan pääsemättä siihen ihanaan päämäärään, joka vuosi maitoa ja hunajaa. Mutta erämaavaelluksen koettelemukset eivät koskeneet vain Egyptistä lähtenyttä kansaa, vaan myös sinua ja minua.

Apostoli Paavali muistutti Korintton seurakuntaa Israelin kansan erämaavaelluksesta. Jos Korintton seurakunta vain ottaisi noista jo kauan aikaa sitten tapahtuneista Jumalan kansan elämänvaiheista vaarin, he kyllä varjeltuisivat pelastukseen. Paavali muistutti heitä sanomalla: **”Sillä minä en tahdo, veljet, pitää teitä tietämättöminä siitä, että isämme olivat kaikki pilven alla ja kulkivat meren läpi ja saivat kaikki kasteen Mooseksen pilvessä ja meressä, söivät samaa hengellistä ruokaa ja joivat kaikki samaa hengellistä juomaa. Sillä he joivat hengellisestä kalliosta, joka heitä seurasi; ja kallio oli Kristus.”** (1. Korinttolaiskirje 10:1–4) Luit aivan oikein: Israelin kansalla oli sama hengellinen ruoka ja juoma, toisin sanoen, Jumalan iankaikkinen Sana, Kristus, kulki heidän kanssaan, ja heillä siis oli Sana kirjoitettuna (kymmenen käskyä ja muut säädökset) ja Jumalan iankaikkinen Sana, Logos, oli persoonana heidän keskellään. Mutta monet kansasta hukkuivat epäuskonsa tähden; he tekivät

epäjumalan itselleen, himoitsivat pahaa ja harjoittivat haureutta. Jos nyt Korinton seurakunta ottaisi tästä vaarin ja kääntyisi parannuksessa Jumalan puoleen, ja turvautuisivat yksin Jeesuksen veren armoon, niin heillä olisi pelastus. Rakkaat ystävät; meilläkin on taas ”tuhannen taalan paikka” kuulla, mitä Jumala puhuu seurakunnalleen, ja tiedä, että Jumalan tahto on, että kaikki pelastuisivat. Jumala lohduttaa kansaansa armonsa antimilla, Elämän Leivällä, Kristuksella, koska Hän rakastaa omiaan. Jumala ravitsee kansaansa samalla hengellisellä ruoalla ja juomalla, Kristuksella, kuin Hän ravitsi Israelin kansaa erämaassa. Erotus on siinä, että Jeesus on nyt syntynyt ihmiseksi, on kärsinyt ja kuollut syntiemme tähden, ja noussut kuolleista pelastukseksenne.

2. Perikoopin sanojen avaaminen (5. Mooseksen kirja 8:2–3)

2.1 Muista kaikki, mitä on tapahtunut sillä tiellä

Israelin kansasta huomaamme, miten nopeasti he unohtivat kaikki Jumalan suuret armon työt. He unohtivat, miten Herra vapautti heidät Egyptistä, miten Jumalan varjeli heidät faaraon sotajoukolta, miten Jumala kuljetti heidät yli meren ylen ihmeellisellä tavalla, miten Jumalan ravitsi heidät erämaassa, miten Jumala ilmestyi heille liitomajassa, miten Jumala rankaisi heitä, kun kansa napisi Jumalaa vastaan tai heittäytyi epäjumalien palvelemiseen. Jumala siis sanoo, että **”muista kaikki, mitä on tapahtunut.”** Miksi Jumala puhuu näin? Sen tähden, että tämä ”kaikki, mitä tapahtui” oli heille **”opetuksesi, nuhteeksi, ojennukseksi, kasvatukseksi ja lohdutukseksi, että Jumalan ihminen olisi täydellinen, kaikkiin hyviin tekoihin valmistunut.”** (2. Timoteuskirje 3:16; Roomalaiskirje 15:4)

2.2 Neljäkymmentä vuotta

Israel joutui vaeltamaan erämaassa, syntiensä vuoksi, 40 vuotta. Toinen vaihtoehto olisi ollut noin 15–20 päivää, jonka aikana kansa olisi päässyt luvattuun maahan. Te muistatte sen, miten luvattua maata vakoilleet, kymmenen kahdestatoista, lamaannuttivat puheillaan kansan eli saattoivat heidät epäuskoon. Vain Joosua ja Kaaleb rohkaisivat kansaa etenemään Jumalan suunnitelman mukaan luvattuun maahan. (4. Mooseksen kirja luku 13) Tämä puhuu myös meidän matkastamme kohti Jumalan Taivasta, iankaikkista elämää. Sinun ja minun tulee tallettaa sydämeen, että on Taivas ja helveti. Sinunkin elämäsi päämäärä on Jumalan Taivas. Se tarkoittaa myös sitä, että **”monen ahdistuksen kautta meidän on meneminen Taivasten valtakuntaan.”** (Apostolien Teot 14:22)

2.3 Jumala kuljettaa

Jumala kuljetti ja johti valittua kansaansa; sitä ei tehnyt ihminen. Mooseksen tehtävä oli olla välikappaleena siinä, miten Jumala johti kansaa. Sana **”kuljettaa”** tarkoittaa kävellä tai keskustella kävellen. On niin kuin Emmauksen tiellä (Luukas 24:13–35), jossa Jeesus ilmestyi kahdelle opetuslapselle ja keskusteli heidän kanssaan siitä, mitä Jerusalemissa tapahtui. Kun Jumala kuljettaa, niin se tarkoittaa myös sitä, että Hän kävelee ihmisen kanssa ja keskustelee pyhässä Sanassaan hänen kanssaan, sillä Jumalan tahto on se, että turvautuisimme Häneen yksin, että Hänen Sanansa asuisi meissä.

2.4 Jumala nöyryytti ja koetteli kansaansa, antoi heidän nähdä nälkää, että kävisi ilmi sydämissä on?

Tämä voi ensi lukemalta kuulostaa vaikealta ymmärtää; miksi Jumala haluaisi nöyryyttää ja koetella kansaansa ja antaa heidän myös nähdä nälkää? Jumala vastaa tähän Mooseksen kautta: **”että Hän saisi tietää, mitä ihmisen sydämessä on, haluavatko he noudattaa Herran käskyjä vai ei?** Mutta kyllähän Jumala tietää, mitä ihmisessä on, sillä sanoohan pyhä Raamattu: **”Istunpa minä tahi nousen, Sinä sen tiedät; Sinä ymmärrät minun ajatukseni kaukaa. Käynpä tahi makaan, Sinä sen havaitset, ja kaikki minun tieni ovat Sinulle tutut. Sillä, katso, ei ole sanaa minun kielelläni, jota Sinä Herra et täysin tunne.”** (Psalmi 139:2–4) Jumala tahtoi ja tahtoo **”ilmoittaa ihmiselle salatun viisauden”** (Psalmi 51:8) joka on perisynnin turmelus ihmisessä ja syntisen vanhurskauttaminen uskon kautta Jeesukseen.

2.5 Jumala antoi kansan nähdä nälkää

Jumala antoi kansa myös nähdä nälkää ja kokea janoa. Hän antoi välillä vettä kalliosta ja lähetti viiriäisiä Israelin leiriin, mutta pysyvänä ravintona erämaavaelluksen aikana Jumala antoi heille mannaa, jota he eivät aikaisemmin olleet tunteneet. On aivan selvää, että nälkä ja jano olivat Jumalan palvelijoita kuolemattomien ihmissielujen parhaaksi, koska Jumala sanoo näin: **”Opettaaksensa sinut ymmärtämään, että ihminen ei elä ainoastaan leivästä, vaan että hän elää jokaisesta Sanasta, joka Herran suusta lähtee.”** (5. Mooseksen kirja 8:3) Rakkaat ystävät, näetkö sinä, että nöyryytykset, koettelemukset ja ajallisten tarpeiden puute ovat Jumalan palvelijoita sielusi autuudeksi, että ottaisit Jumalan pyhän Sanan, syntien anteeksiantamisen Jeesuksessa Kristuksessa, kalleimmaksi ravinnoksesi.

3. Jumalan Sanan soveltaminen elämäämme

3.1 Muista, mitä tapahtui (5. Mooseksen kirja 8:2–3)

Rakas ystävä, **ensimmäinen asia**, jota sovellettavaksi omaan elämääsi, on muistaa, mitä tiellä on tapahtunut. Tämä tarkoittaa koko sen elämänvaelluksesi muistamista, alkaen siitä, kun olet siinnyt äitisi kohdussa, siitä, että sinulla on rakkaat isä ja äiti, sinulle on tai on ollut esivanhempasi. Tämä tarkoittaa myös sitä, että muistat, kuinka Jumala on sinut pyhässä kasteessa siirtänyt saatanan valtakunnasta Jumalan valtakuntaan, kuinka Herrasi Jeesus Kristus on katkeralla kärsimisellään, kuolemallaan ja ylösnousemuksellaan kuolleista sovittanut syntisi. Tämä muistaminen tarkoittaa myös sitä, miten Jumala on ylen ihmeellisesti varjellut sinut tähän päivään asti, on kuljettanut sinut monien koettelemusten läpi ja varjellut sinut niin, että Jumalan Sana on sinulle tänä päivänä elämäsi kallein aarre. Muista, mitä on tapahtunut, ja kiitä Herraa. **”Kiitä Herraa, minun sieluni, ja kaikki, mitä minussa on, Hänen pyhää nimeänsä. Kiitä Herraa minun sieluni, äläkä unhot, mitä hyvää Hän on sinulle tehnyt, Hän, joka antaa kaikki sinun syntisi anteeksi, ja parantaa kaikki sinun sairautesi (voidaan kääntää myös ”rikoksesi”), joka lunastaa sinun henkesi tuonelaasta (turmeluksesta, helvetistä) ja kruunaa sinut armolla ja laupeudella, joka sinun halajamisesi tyydyttää hyvyydellään, niin että sinun nuoruutesi uudistuu kuin kotkan.”** (Psalmi 139:1–5)

3.2 Leipä, jonka siunausta et tuntenut (5. Mooseksen kirja 8:2–3)

Rakas ystävä, **toinen asia**, minkä pyhä Sana meille tänään todistaa tästä tekstistä, on leipä, jota emme tunteneet. Herran Sana on se leipä, toisin sanoen, pyhä evankeliumi Vapahtajasta Jeesuksesta Kristuksesta. Kukapa meistä olisi omin voimin tai kyvyin tuntenut Elämän Leivän, Jeesuksen? (Johannes 6:35, 48) Kukapa meistä olisi koskaan käsittänyt, kuinka suloinen on Jeesus, kun Hän ravitsee meitä läpi meidän hengellisen vaelluksemme kohti Jumalan Taivasta, ei kukaan. Kukapa meistä olisi voinut käsittää, että Elämän Leipä Jeesus annetaan sulana lahjana, yksin Jumalan armosta, pyhässä kasteessa ja Jumalan vaikuttamassa uskossa, ei kukaan. Nyt kuitenkin kuluneina vuosina sinä olet saanut ja tänä päivänä sinä yhä saat Jumalan ruokaa, Elämän Leipää, jota et aikaisemmin edes tuntenut, mutta nyt tunnet. Kuolematon sielusi elää Jumalan elämää Kristuksessa, ja vaikka elät täällä synnin turmelemassa ja tuomion alaisessa maailmassa ja tunnet perisynnin turmeluksen joka päivä sydämessäsi, sinusta sanotaan nyt: **”te olette täytetyt Hänessä, joka on kaiken hallituksen ja vallan pää, Kristuksessa”**, (Kolossalaiskirje 2:10) ja **”te olette kuolleet, ja teidän elämänne on kätkeytynä Kristuksen kanssa Jumalassa.”** (Kolossalaiskirje 3:3) Sinä saat seurakunnassa Elämän Leivän, Jeesuksen, Hänen kaikkein pyhimässä ruumiin ja veren ateriasa ja sinä sanot rakkaalle Herrallasi Jeesukselle: **”Sinun omasi minä olet, pelasta minut”** (Psalmi 119:94) ja **”Minä olet Rakkaani, Jeesuksen, oma, ja rakkaani, Jeesus, on minun.”** (Korkea veisu 6:3) Amen

Harri Lammi, pastori, V.D.M. Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa / Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa